

POSZOSNY (7) *nm*

poszosny (3), **poszesny** (3), **poszostny** (1); poszosny *Calep* (2), *VotSzl*; poszesny *CiekPotr*, *KlonWor* (2); poszostny *SkarKazSej*.

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-); poszesny z tekstów nieoznaczających é.

sg m N poszosny (1). ◇ f N poszesną (1). ◇ pl N m an poszosn(e) (3) [cum sb: konie, woźniki]. ◇ G poszosnych (2). ◇ [A m an poszostn(e).]

Sł stp brak, Cn: poszosny, poszostny, Linde także XVII – XVIII w.: poszosny, poszostny.

Składający się z sześciu jednostek; senarius Calep; sexticeps Cn (7) : Senarius, Quod constat sex rebus – Sześcioraki, półzołni. Calep 976a.

[Zestawienie: »poszosny grosz« = drachma et semis, nummus sexcuplex, sestertios sex continens Cn: Semiferto sive Segrossus Półzołny grofz albo Szostak. UrsinGramm 358 (Linde).]

α. *[W funkcji rzeczownika: »poszosne«: Przyedzie zaś do domu trzeba już półzołnych/ Kozubáلكich kobiercow/ ná kotczy barw roznych. ZbylPROzm E2v.]*

a. *O koniach zaprzęganych w szóstkę do powozu; seiugis Calep, Cn (6) : Szkápa była nie pocześna/ Nołáta/ nie poczworna áni też półześna: Chuda/ gurdzielowáta KlonWor 19.*

*Wyrażenia: »poszosne konie, woźniki« = seiugi Calep; seiuges equi Cn (3:2): Seiugi – Półsołne konię. Calep 963b; *VotSzl* C4; *CiekPotr* 31; Rzadki pánołzá bez iedwabiow/ bez półzołnych koni/ bez kilánaście páchołkow *SkarKazSej* 704b; *KlonWor* 55 marg; *[Item woźniki były poszóstne, które JM małogoski przedać rozkazał GębMemor 139].**

*[wojsk. »poszostne konie« = poczet towarzyski złożony z sześciu koni: [za] służby żołnierskie na podzięatne konie po sześci złotych, a na poszóstne po cztery. [1558 r.] M. Plewczyński, *Żołnierz jazdy obrony potocznej za czasów Zygmunta Augusta, Warszawa 1985, 39.*]*

Synonimy: sześcioraki; zest. »poszosny grosz«: szostak.